

4. KATEHEZA

ISUS JE NAVIJEŠTAO BOŽJE KRALJEVSTVO: NJEGOVO POUČAVANJE I DJELA

Prikazati Isusa Krista kao Radosnu vijest koja osvjetljava, ujedinjuje i daje smisao ljudskom postojanju.

CILJ KATEHEZE:

Prikazati Isusa Krista kao Radosnu vijest koja osvjetljava, ujedinjuje i daje smisao ljudskom postojanju. Kraljevstvo Božje koje najavljuje je sreća onih koji vjeruju u Njega, a smatraju se slabima, i grešnika koji se utječu Njegovu milosrđu. Čuda su znak oslobođenja koja pozivaju da s vjerom potpuno i konačno prihvatimo Kraljevstvo Božje. Isus Krist nam danas nudi Kraljevstvo Božje.

CILJEVI:

1. Otkriti Isusa Krista kao Radosnu vijest koja upotpunjuje moj život.
2. Prihvatiti Isusovu poruku o Kraljevstvu Božjem.
3. Samoispitivanje o uvjetila ulaska u njega.
4. Zajednička molitva: hvaliti Boga, zahvaljivati Mu, moliti Ga da nas primi u svoje Kraljevstvo.

SAŽETAK:

1. Osjećamo da nas iznutra privlači ono bolje, ali često nas potraga umori ili čak pristanemo na zlo. Proturječni smo.

2. Isus je Radosna vijest Kraljevstva Božjega: voda za žednoga, kruh života, svjetlo svijeta, odmor za umorne. Milosrdna ljubav Božja otkriva se u Njegovim riječima i djelima.
3. Kraljevstvo Božje – zajedništvo s Njim – je ponuda. To je dar. Poput sjemenke koja raste u nama. Dostiže svoju puninu u vječnom životu.
4. Opraštanjem grijeha i čudima Isus nam daje znakove aktivne prisutnosti Božjega Kraljevstva.

TEKST

1. POGLED U STVARNOST

Kako rastemo i sazrijevamo, postajemo svjesni da postoji nešto u dubini našeg bića što nas motivira za život, rad i planiranje. Nitko ne može živjeti bez tog „nečeg“ što ga potiče na život. Iako i ne znamo to dobro objasniti, zadovoljstvo i sreća koju ne prestajemo pratiti povezani su s tom stvarnošću koja nas tjera naprijed. To je ono što vrijedi najviše truda. Željeli bismo da cijeli naš život ostane ujedinjen oko te sile.

Ali također shvaćamo da smo podijeljeni iznutra: želimo ono lijepo, dobro, istinito, sve najbolje, ali istovremeno eksperimentiramo s djelomičnim i konačnim. Strastveno tražimo ono ispravno, ljubav, ljudske odnose pune zahvalnosti, široke horizonte, slobodu, ali često se osjećamo ranjenima zbog blagostanja i udobnosti, prevareni ideologijama, zbunjeni moralnom dezorijentiranošću. Ozbiljno težimo stvaranju pravednog i solidarnog svijeta, no koliko samo puta u praksi ne znamo što želimo, ni kakvi želimo biti, ni kuda želimo ići.

Proturječni smo. Sve svoje snage upremo u ciljeve od kojih očekujemo sreću, no kad dođemo do njih, osjećamo da je ono što smo tražili bilo puno veće od pronađenog. Sretniji smo zbog onoga što želimo nego zbog onoga što imamo. Osjećamo neutaživu žeđ; sanjamo beskonačno, no ciljevi su nam konačni. Treba tražiti ponovo, uvijek počinjati ispočetka. Život je stalna napetost.

2. NAVJEŠTENJE RADOSNE VIJESTI

U sili Duha vrati se Isus u Galileju. Njegov se je glas raširio po svoj okolini. Učio je u tamošnjim sinagogama, i svi su ga slavili. Tako dođe i u Nazaret, gdje je bio odrastao. Po običaju svojem otide u subotu u sinagogu. Ustade da čita. Pružiše mu knjigu proroka Izaije. On otvori knjigu i namjери se na mjesto, gdje je bilo napisano: "Duh Gospodnji počiva na meni. On me pomaza, da nosim radosnu vijest siromasima. Posla me, da navješćujem zarobljenima oslobođenje, slijepima vid, da oslobodim potlačene, da proglasim milosnu godinu Gospodnju." Tada zatvori knjigu, dade je natrag slugi i sjede. Oči sviju u sinagogi bile su uprte u njega. On im počne govoriti: "Danas se ispuni ova riječ Pisma, koju ste upravo čuli." (Lk 4, 14-21)

Radosna vijest Isus

Odlomak Pisma ostvaruje se u Isusu. Radosna vijest je sam Isus. On je velika novost za one koji su željni punine, blaženstava i veselja koje će se ugnijezditi u naše srce. „Dođite k meni svi koji ste izmoredni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim.“ (Mt 11,28-2) „U posljednji veliki dan blagdana stajao je Isus i vikao: "Tko je žedan, neka dođe k meni i pije!“ (Iv 7,37) „Reče im Isus: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.“ (Iv 6,35) „Isus im zatim ponovno progovori: "Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života.“ (Iv 8, 12)

„Tada se okrene učenicima pa im nasamo reče: "Blago očima koje gledaju što vi gledate! Kažem vam: mnogi su proroci i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli!“ (Lk 10, 23-24)

Radosna vijest je osoba Isusa Krista. Po njegovim riječima i djelima ukazuje nam se prilika za spasenje koji Bog pruža ljudima. Cijeli Kristov život znak je njegova Misterija. Preko svojih djela, čudesa i riječi otkrio je da „u njemu u potpunosti prebiva utjelovljeno Božanstva“. Njegovo čovječstvo pojavljuje se kao znak i sredstvo njegova božanstva i spasenja koje donosi. Ono vidljivo u njegovu zemaljskom životu vodi do nevidljivog Božjeg misterija. „Cijeli Kristov život bilo je neprestano poučavanje: njegova tišina, čuda, djela, molitva, ljubav prema čovjeku, naklonost prema malenima i siromašnima, potpuno prihvaćanje žrtve na križu za spasenje svijeta i njegovo uskrsnuće djelovanje su njegove riječi te ispunjenje otkrivenja.“ (Katekizam Katoličke crkve, 561) „Tko je vidio mene, vidio je i Oca.“ (Iv 14,9)

Ako je u kršćanstvu, kao što se u mnogim prilikama kaže, na prvom mjestu Osoba, Isus, a ne doktrina, onda sve počinje upoznavanjem Njega. To znanje otvara srce za sve ostalo: upoznavanje Isusa da bismo ga voljeli i pratili. To nije teoretsko i apstraktno znanje, to je teoretsko znanje učinjenog i rečenog, njegova života, smrti i uskrsnuća, što se može nazvati „misterijima“ jer se u njima prikazuje Bog, jer u njima Bog nudi spasenje cijelom čovječanstvu. Zato je toliko važno razmišljati o Isusovu životu, upiti i najsitnije detalje, sa svjetlošću i dubinom, što će nas predati Duhu Svetomu. Ne voli se ono što se ne poznaje, a ako se ne voli, ni ne traži se ni ne uživa.

„Cijeli Kristov život je Misterij Otkupljenja. Otkupljenje nam dolazi po krvi na križu, ali taj se misterij događa cijeli Kristov život.“ (Katekizam Katoličke crkve, 517) Njegovo siromaštvo, parabole, čuda, poslušnost, glad i žeđ, suze za prijatelja, noći provedene u molitvi, sažaljenje s čovjekom, sve u njegovu životu ima snagu otkupljenja. Zbog toga svojim životom otkupljuje i spašava zajednicu.

Isus propovijeda Kraljevstvo Božje

Središte Isusova života je poruka o dolasku Božjeg kraljevstva. Isusova propovijed kreće u smjeru navještenja Božjeg kraljevstva. Rečenica „Stiglo vam je kraljevstvo Božje“ srce je Isusove propovijedi.

Kad kažemo „kraljevstvo Božje“, mislimo na „područje Božje vladavine“. To je sam Bog. Dolazak Božjeg kraljevstva zapravo znači dolazak samoga Boga, koji nas svojom blizinom poziva da sudjelujemo u božanskom životu. Isus nam prikazuje Božje kraljevstvo kao slavlje na koje nas Otac s neba sve poziva. Svi smo odgovorni prihvatiti ili odbaciti taj poziv. Oni koji s povjerenjem prihvate taj poziv, ulaze na slavlje; vani ostaju samo plač i tama. Isusovo propovijedanje kraljevstva navješćuje sreću onoga tko prihvati poziv. Isus navješćuje najbolju vijest za čovjeka.

Žudnje čovječanstva, najdublje želje ljudskog srca beskrajno su ispremišane u susretu s Isusom. Tada se jasno vidi da ispunjenje najistinitijih ljudskih težnja nije rezultat našeg zalaganja, već je Božje djelo, Božji dar koji zahvalno primamo. U Božje kraljevstvo ne mogu ući ljudi na silu, kao što su pokušavali u Isusovo vrijeme, niti borbom protiv nepravde, iako je to vrlo pohvalno. To nije zemaljska sila (politička, društvena ili kulturna) ni program reforme ni utopija koja nas šalje u budućnost. Ono sadrži Božje obećanje koje ne možemo planirati ni organizirati; stvoriti vlastitim snagama; to je poklon, dar koji nam se besplatno nudi. Možemo ga samo moliti, na što nas Isus poziva: „Dođi kraljevstvo tvoje!“

To je proces. Može se postići konačno i potpuno samo u vječnom životu, koje je već počeo. To je kao gorušičino zрно, najmanje od svega sjemenja, koje raste skriveno sve dok ne izraste u stablo na kojem ptice s neba rade gnijezda. Iako se razvija u ovome svijetu, svoju puninu dostiže na nebu: „Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.“ (Mt 13, 41-43)

Nadanje punini Božjeg kraljevstva, koje prihvaćamo kao dar, ne ostavlja nas ravnodušnima. Naprotiv, postajemo osjetljiviji na probleme slobode, pravde i mira u svijetu. Istinitost bliske Božje prisutnosti je preobražujuća snaga. Stvara novog čovjeka. Mijenja ljudsko biće iznutra, ozdravlja ga od svih bolesti i oslobađa od svih mogućnosti. Kao kvasac koji potpuno promijeni tijesto, tako i kraljevstvo Božje potpuno mijenja čovjekov život, obnavljajući ga. Možda izgleda nestvarno, ali tko ga prihvati s vjerom i povjerenjem, iskusit će užitek Božje ljubavi koja oprašta i pomiruje.

Isus daje znakove Kraljevstva

Oprost grijeha

Prisustvo kraljevstva Božjeg među ljudima pokazuje se, u prvom redu, kao oprost koji, riječju i djelom, naviješta Isus kao radosnu vijest za grešnike i siromašne koji vjeruju u Boga. To nam pokazuje što je sjedio za stolom s ubiračima poreza i grešnicima. Tako Isus naviješta da im Bog oprašta i prihvaća ih te da su pozvani u kraljevstvo Božje, da su pozvani tamo gdje Bog potpuno ispunjuje sve želje ljudskog srca. Nije došao pozvati pravedne, već grešnike. (Mt 2, 17) Čak je i ubirača poreza Mateja učinio svojim učenicom. I predstavlja ga kao pravi primjer čovjeka koji priznaje svoje grijeh pred Bogom, a ne farizeje koji su se smatrali dobrima i pouzdanima. Isus je utjelovljeno Božje milosrđe. I to je izazvalo skandal.

Skandal je bio tako velik da je Isus proglasio blaženim onoga tko ga se ne srami, jer je navijestio evanđelje siromašnima.

Ta radosna vijest o oprostima jednostavno je i toplo opisana u parabolama koje evanđelist Luka okuplja u svome 15. poglavlju. U njima nam pokazuje da je Bog otac. Dijete može biti krhko i zavedeno zemaljskim i prolaznim dobrima; može se pobuniti protiv vlastitog oca, prezreti ga i otići iz kuće; može zalutati i pasti najniže moguće. Bog je otac koji poštuje djetetovu slobodu, koliko god on odlučio udaljiti se od njega i rasipati nasljedstvo primljeno kao dar. Bog je otac koji zna čekati odgovor zalutala sina, koji mu trči ususret kad mu se vrati i grli ga bez prigovora i kazne; otac je koji oprašta i slavi povratak: nova odjeća, prsten, slavlje, glazba i ples. Takav je Bog.

Milosrdna Božja ljubav uvijek prihvaća svakog čovjeka. Bog Otac suosjeća s grešnikom i privlači ga svojom bezgraničnom ljubavi. Ta Božja milost koju naviješta Isus hitnija je u naše vrijeme: „Suvremeni mentalitet, vjerojatno puno više nego u prošlosti, opire se Bogu milosrđa i teži da se iz ljudskog srca iščupa ta ideja milosrđa. Riječ i pojam milosrđa, čini se, izazivaju neugodnost u čovjeku. (Ivan Pavao II., *Dives in Misericordia*, n. 2)

Cijeli svoj vijek Isus živi u imenu Očevom. Ni u jednom trenutku, ni na jednom mjestu za vrijeme svojeg zemaljskog hodočašća Isus nije bio izvan Oca. „Otac i ja jedno smo.“ (Ivan 10, 30) U Isusovim molitvama koje se nalaze u evanđeljima vidimo da je uvijek upućivao molitve Ocu, što je predstavljalo novost u židovstvu: „Abba, Oče!“ Time predstavlja posebno povjerenje i bliskost, što ga kao sina povezuje s Ocem. Istim zazivom započinje molitva našem Ocu koju je Isus naučio učenike. Otkriva nam da možemo zazivati Boga s istim povjerenjem kao i on, kao članovi iste obitelji u kojoj je on stariji brat. Nalazimo se pred Bogom s istim povjerenjem i bliskošću kao i Isus, djeca smo Božja kao i Isus.

Čudesna

„I obilazio je Isus sve gradove i sela učeci po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć.“ (Mt 9, 35) Čudesna su dio navještenja Božjeg kraljevstva. To su znakovi da se Božje kraljevstvo svom svojom misterioznom snagom ostvaruje među ljudima.

Kad Isus oslobađa ljude od zla, kao što su glad, nepravda, bolest ili smrt, želi da vidimo da je došao osloboditi čovjeka od još goreg ropstva, od grijeha, što je najveća prepreka za poziv djece Božje i uzrok svih ljudskih robovanja. Samo oči i uši vjernika mogu dobro shvatiti Isusova djela. Čudesna su znakovi njegove ljubavi i moći i čini ih da privuče ljude k vjeri. Ne pokazuju samo da je kraljevstvo došlo, već nas prosvjetljuju i pozivaju na vjeru i obraćenje.

Zaista, u Isusovom zemaljskom životu kraljevstvo Božje prodiše u ljudsku povijest: središte je vremena. U Isusovom životu, njegovom propovijedanju, čudesima, smrti i uskrsnuću, Bog je posjetio i izbavio svoj narod. Nadalje, Uskršli Gospodin daje Duha Svetoga učenicima i zadužuje ih da i dalje riječima i djelima čine prisutnim Božje kraljevstvo, kao što je i On činio. Te znakove vidimo i danas u toliko ljudi kojima se naviješta Radosna vijest i daju im se znakovi. *I reče im: „Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje*

i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvojeruje, osudit će se. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvojeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmiije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro. I Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu. Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima.“ (Mk 16, 15-20)

Radosna vijest se naviješta i nama

Da nikada nismo čuli Evandjelje i da ga ne poznajemo, ne bismo se trebali odlučivati jesmo li za ili protiv. Ali iako se Evandjelje naviješta usred buke, zbuđenosti, sumnji, najplemenitijih i proturječnih osobnim želja, ono dolazi i do nas.

Isus nam u sebi otkriva Božju blizinu. „Dobri učitelj“ nas fascinira i privlači, u njemu možemo pronaći ono što najviše trebamo i to predosjećamo. Kad do nas dopre Evandjelje, postaju jasna naša ograničenja, različiti oblici egoizma koji nas blokiraju i robuju nama. No upravo od toga Gospodin nas može osloboditi.

On nam kaže: „Približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evandjelju!“ (Mk 1, 15) Ako ozbiljno shvatimo te riječi i ako ih pustimo da odzvanjaju u nama, izgleda kao prijedlog koji prkosi našoj slobodi. Ne možemo ih izbjeći; moramo ih odbaciti ili se usuditi prihvatiti ih. Isus je jedini koji može ispuniti naše želje. On sam nas zove, daje nam hrabrosti i snage da mu se obratimo.

Želimo li se stvarno osloboditi okova koji nas sprječavaju u dobru? Koji nas to okovi zaustavljaju, sprječavaju da napredujemo na putu slobode koji nam predlaže Isus Krist?

RIJEČ BOŽJA

I drugu im prisposdobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama." I drugu im kaza prisposdobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne." (Mt 13, 31-33)

Kaže Isus ljudima: "Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronađe, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu. Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronađe jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga." (Mt 13, 44-45)

U ono vrijeme reče Isus: "Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče, tako se tebi svidjelo. Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti. Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam

krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.“ (Mt 11, 25-30)

SVETI OCI

O vječna istino, istinito milosrđe i skupa vječnosti! Ti si moj Bog, zbog tebe dišem danju i noću. I, kad sam te prvi put upoznao, Ti si me uzdigao prema sebi da vidim da postoji nešto što ja još nisam bio spreman vidjeti. I učorstio si slabost mojeg pogleda snažno zračeci nada mnom, utrnuo sam od ljubavi i straha; i shvatio sam koliko sam bio daleko od Tebe, zbog velike razlike koja postoji između Tebe i mene, kao da sam čuo Tvoj glas koji mi je govorio odozgo: „Ja sam hrana odraslih: rasti i moći ćeš me jesti. I neću postati tvoja supstanca, kao što se to događa s tjelesnom hranom, već ćeš se ti pretvoriti u mene.“ I tražio sam načina da steknem snagu koja će me učiniti sposobnim da Te uživam, i nisam ga našao sve dok nisam zagrlio posrednika između Boga i ljudi, čovjeka Isusa Krista, onoga koji je iznad svega, blaženog Boga stoljećima, koji me zvao i govorio mi: „Ja sam put istine i život, i onaj koji miješa onu hranu koju ja ne mogu primiti, s mesom, budući da je Riječ postala meso, da bi se, imajući na umu stanje djetinjstva, pretvorila u mlijeko mudrosti, zbog koje si stvorio sve stvari.“ (Sveti Augustin, Ispovijesti 7, 10)

Predraga braćo: Kad je naš Gospodin Isus Krist propovijedao Evanđelje Kraljevstva i liječio bolseti svih vrsta po cijeloj Galileji, glas o njegovim čudesima proširio se cijelom Sirijom i Judejom, veliko mnoštvo dolazilo je nebeskom liječniku. Budući da je ljudskoj slabosti teško povjerovati u ono što ne vidi i nadati se onome što ne poznaje, bilo je potrebno da im božanska milost podijeli tjelesnu milost i učini vidljiva čudesa, da ih bodri i osnaži, da mogu osjetiti dobrotvornu snagu, prepoznati da je njegovo učenje spasiteljsko.

Gospodin se, želeći od vanjskih izlječenja učiniti lijek za nutrinu i tako nakon ozdravljenja tijela doći do liječenja duša, odvojio od nemira koji ga je okruživao i, povevši sa sobom apostole, potražio je samoću u obližnjoj planini. Želio ih je poučiti onom najuzvišenijem od svoga učenja. Evo dolaze dani - riječ je Jahvina – kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez. Poslije onih dana - riječ je Jahvina - Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. (Sveti Leon Veliki, Sermones 95, 1)

KATEKIZAM KATOLIČKE CRKVE

„Bliži se Božje kraljevstvo“

541 Iza kako je Ivan bio bačen u tamnicu, otišao je Isus u Galileju i propovijedao evanđelje kraljevstva Božjega, govoreći: "Vrijeme se je ispunilo, kraljevstvo je Božje blizu Obratite se i vjeruj te u evanđelje!" (Mk 1, 15) Krist je, da ispuni volju Očevu, uveo na zemlju nebesko kraljevstvo. (LG 3) Odnosno, volja Očeva je „uzdiguti čovjeka da sudjeluje u božanskom životu“. (LG 2) To čini tako da skuplja ljude oko Sina, Isusa Krista. Ta zajednica je Crkva, koja je na zemlji „klica i početak ovoga Kraljevstva“. (LG 5)

542 Isus poziva grešnike na gozbu Kraljevstva: „Nisam došao da dozovem pravednike, nego grješnike.“ (Mk 2, 17; prema: 1 Tim 1, 15) Poziva ih na razgovor, bez kojeg se ne može ući u Kraljevstvo, ali im to pokazuje riječima i djelima bezgranično milosrđe svoga Oca prema njima (prema: Lk 15, 11-32) i ogromnu „radost zbog jednog obraćenog grešnika“ (Lk 15, 7). Najveći dokaz ove ljubavi bit će žrtva vlastitog života „na otpuštenje grijeha“ (Mt 26, 28).

Znakovi Božjeg kraljevstva

548 Znakovi što ih Isus čini svjedoče da ga je Otac poslao (prema: Iv 5, 36; 10, 25). Oni pobuđuju vjeru u Njega (prema: Iv 10, 38). Onima koji mu se obraćaju s vjerom, on daje ono što traže (prema: Mk 5, 25-34; 10, 52; itd.). Tada čudesa učvršćuju vjeru u onoga koji vrši djela svog Oca: svjedoče da je on Sin Božji (prema: Iv 10, 31-38). Ali mogu biti i „povod sablazni“ (Mt 11, 6). Ne idu za tim da zadovolje znatiželju i želje nečega magijskog. Premda su mu čudesa tako očita, Isus je od nekih odbačen (prema: Iv 11, 47-48); optužuju ga čak da djeluje uz pomoć demona (prema: Mk 3, 22).

549 Oslobođajući neke ljude od zemaljskih zala – gladi (prema: Iv 6, 5-15), nepravde (prema: Lk 19, 8), bolesti i smrti (prema: Mt 11,5), Isus je pokazao mesijanske znakove; on nije dakako došao da ukloni odavde sva zla (prema Lk 12, 13. 14; Iv 18, 36), nego da ljude oslobodi od najgorega ropstva: grijeha (prema: Iv 8, 34-36) , koji ih priječi u njihovu pozivu djece Božje i uzrok je svih ljudskih porobljenja.

Svjedočanstvo

I. F. bio je mladi Jugoslaven koji je s 18 godina otišao u Njemačku. Bio je tjeskoban u želji za slobodom. Nije mogao prihvatiti normalan način života. Svijet koji mu se nudio izgledao mu je preuzak.

Uvijek mi se sviđala avantura. Ubrzo sam upoznao svijet zločina, novca, droge. S 18 godina već sam zarađivao puno više novca nego mi je trebalo za život. Počeo sam trgovati drogom. Novac sam trošio na privatbe diskoteke i imao sam život kakav većina mladih može samo sanjati. S 14 ili 15 godina već sam bio probao neke lake droge. Kad sam počeo prodavati heroin, i ja sam ga počeo uzimati. Imao sam svoj stil života: glazba, koncerti, klubovi... moj svijet. Ali sve je to brzo prestalo. S 25 godina već sam bio umoran od života. Moji su znali da se drogiram. Cijelo tijelo mi je bilo u ožiljcima. Već nisam imao vene, i danas, 15 godina kasnije, i dalje ih nemam...

Odlučio sam nešto poduzeti i ušao sam u Zajednicu Cenacolo, zajednicu – školu života u kojoj mladi napuštaju drogu radom i molitvom. Tamo sam upoznao sestru Elviru. Jednom nas je upitala tko želi postati dobar. Svi oko mene podigli su ruke, no ja nisam mogao. Toliko me se dojmila sestra Elvira da nisam imao hrabrosti lagati i te noći nisam ni oka sklopio. Plakao sam cijelu noć. Izašlo je tada mnogo

bijesa i gorčine. Te sam noći odlučio da želim doći do kraja programa Zajednice. Vjerovao sam sestri Elviri. Konačno sam pronašao osobu kojoj sam potpuno vjerovao.

Jedne nam je večeri sestra Elvira rekla da ne znamo tko smo i to me jako pogodilo, kao da me nešto ubolo. Sjećam se da sam pomislio: „O čemu govori ova časna sestra? Imam 26 godina, kako ne bih znao tko sam?“ Rekla nam je da možemo znati tko smo samo ako imamo hrabrosti kleknuti pred Isusa na euharistiji. I tu sam noć proveo plačući, a idući dan sam otišao u kapelicu i rekao: „Ako je istina što kaže sestra, ako je istina da ne znam tko sam i ako je istina da si Ti živ u euharistiji, želim vidjeti istinu, želim znati istinu o sebi, želim znati tko sam.“ Mogu reći da sam od tog dana, s Isusovom pomoći, počeo gledati u svoje srce i zapažati mnoge stvari o sebi koje prije nisam želio vidjeti. Sjećam se, kad sam uvidio svoje slabosti, da sam bio jadan. Osjetio sam snažno kajanje i proživio sam iskustvo oprosta. Preko istine o sebi samom, preko pokajanja proživio sam Božji oprost. Pomirio sam se sa svojom prošlosti. Danas, kad razmišljam o događajima i prošlosti, miran sam. Više nema nemira, negativnih nagona, nema neugodnosti ni srama, više ne postoje ti veliki i snažni nagoni. Postoji samo mir jer je Bog sve otkupio preko sakramenta pomirenja. Pomirio sam se sa svojom prošlosti, tama se preobratala u svjetlo. Danas je moja prošlost bogatstvo odakle izvlačim mudrost da pomognem osobama koje su na putu.

I. F. zaređen je za svećenika 2004. godine

MOLITVA UZ 4. KATEHEZU

Gospodine Isuse Kriste,
Ti koji si Radosna vijest za sve ljude,
Ti koji znaš kako ući u ljudsko srce da mu daš pravu slobodu,
otvori razum i srce mladih,
koji traže i čekaju riječ istine za svoj život;
učini im da iskuse da samo u misteriju Tvojeg utjelovljenja
mogu pronaći pravo svjetlo;
daj hrabrosti onima koji znaju gdje pronaći istinu, ali se boje.
Ti, koji si Riječ Očeva, Riječ koja stvara i spašava,
Riječ koja osvjetljuje i podupire srca,
pobijedi svojim Duhom naše opiranje i kolebanja,
pogledaj našu potrebu za spasenjem
i preobrazi naše živote prema svjetlu svoje milosti.